

פְּרִסְפוּנָה¹

לא הִלַּכְתָּ בַשָּׂדֶה לְקַטֵּף פְּרֻכְמִים, פְּרִסְפוּנָה,
לא עָטִית לְמַצְחֶךָ גִּזְרֵ אָדָם שֶׁל וְרָדִים,
לא רָקַמְתָּ לָךְ שִׁמְלָה מִכּוֹתְרוֹת הַפְּרָחִים, פְּרִסְפוּנָה,
שׁוֹתֶקֶת יִשְׁבֶּתָּ, צוֹפֶה בְּמִסָּךְ. בְּמַדִּים.

לא יִדְעֶתָ עַד כַּמָּה הוּא חוֹמֵד אֶת יְפִיךָ, פְּרִסְפוּנָה,
בְּעֵמֶק הָאֶפֶל רָאָה אֶת עֲצָמוֹ כְּלִי-כּוֹל,
הִזָּה אֶת גּוֹפֶךָ הָאֶחָזוּ בִידֶיךָ, פְּרִסְפוּנָה,
וְזָמַם בְּלִי הַסּוּס לְחֻטְפֶךָ בְּמַרְכָּבַת הַשָּׂאוֹל.

מִגִּנְיָךְ שָׁקְעוּ בַשָּׂנֶה עֲמֻקָּה, פְּרִסְפוּנָה,
עַת הִבְחַנְתָּ בְּרוֹכְבִים מִתְקַרְבִים בְּמַהִירוֹת עֲצוּמָה,
נְסִית לְהִתְרַיֵעַ, לְצַעֵק "הֵם בָּאִים", פְּרִסְפוּנָה,
אֶךְ גְּרוּנְךָ הִקְרִישׁ הַקְּפִיא אֶת צִוְחַת הָאִימָה.

הֵם הַפְּשִׁיטוּ אוֹתְךָ מִבְּגָדֶיךָ כֻּלָּם, פְּרִסְפוּנָה,
מִצְהָלוֹת הַיְלָדִים חָדְרוּ אֶל מוֹחְךָ הַמְעֻרְפֵּל,
בְּחֻשְׁכַת מְנַהֲרוֹת הֵם כְּוִנּוּ כְּלִי זִינָם, פְּרִסְפוּנָה,
אֶל רֹאשְׁךָ, אֶל חֲזֶךָ, עֲרוֹתְךָ, אֶל כְּבוֹדְךָ הַמְחֻלָּל.

יָמִים כָּבֵד עָבְרוּ, שְׁבוּעוֹת, חֲדָשִׁים, פְּרִסְפוּנָה
אֵין יוֹדֵעַ הֵיכֵן אַתָּה, גַּם הִדַּס אוֹתְךָ כָּבֵד שָׁכַח,
הוּא נִמְלֵט עַל נִפְשֶׁךָ, מֵאִי-כָּאֵן לְאִי-שָׁם, פְּרִסְפוּנָה,
לא הִמְנֹת אוֹיְבוֹ – רַק שָׁלַא לְהִיּוֹת מְנַצָּח.

זָאוּס, אָבִיךָ, סָפוּן בְּבוֹרוֹ, פְּרִסְפוּנָה,
אֶת חֲלוֹם הַחֶרֶבֶן הַמְחֻלָּט הוּא עֲדִין נוֹשֵׂא,
וְאִינְנוּ רוֹאָה אֶת גּוֹפֶךָ שֶׁהִפְקַר, פְּרִסְפוּנָה,
כִּי מִתֵּק גִּדְלַת נִצְחוֹנוֹ אֶת עֵינֶיךָ מִכֶּסֶה.

¹ על פי המיתולוגיה היוונית, בתם של זאוס, ראש האלים, ודִמִּטֶר, אלת הפרי והממזנה גם על הגשם. הִדָּס, אל השאול, חטף את פרספונה, ונאות להשיבה בתנאי שתחזור לשאול ל-6 חודשים בשנה, כנגד 6 גרגרי רימון שאכלה אצלו.

רק דמטר, אמר, עוד חולמת אותך, פרספונה,
מאז אותו יום לא־נשפח בו הבינה היטב
שאין משכנה באולימפוס שלו, פרספונה,
ומאז מנסה בדמעות להשקות את הלב.

היא עודה מצפה לחבוק השיבה, פרספונה;
הגשם יורד ומבליע את קול ההמון,
שפמשיף וחולם עוד אתה, אף לשוא, פרספונה:
גופתך כאן מוטלת, מלאה ברסיסים של רמון.